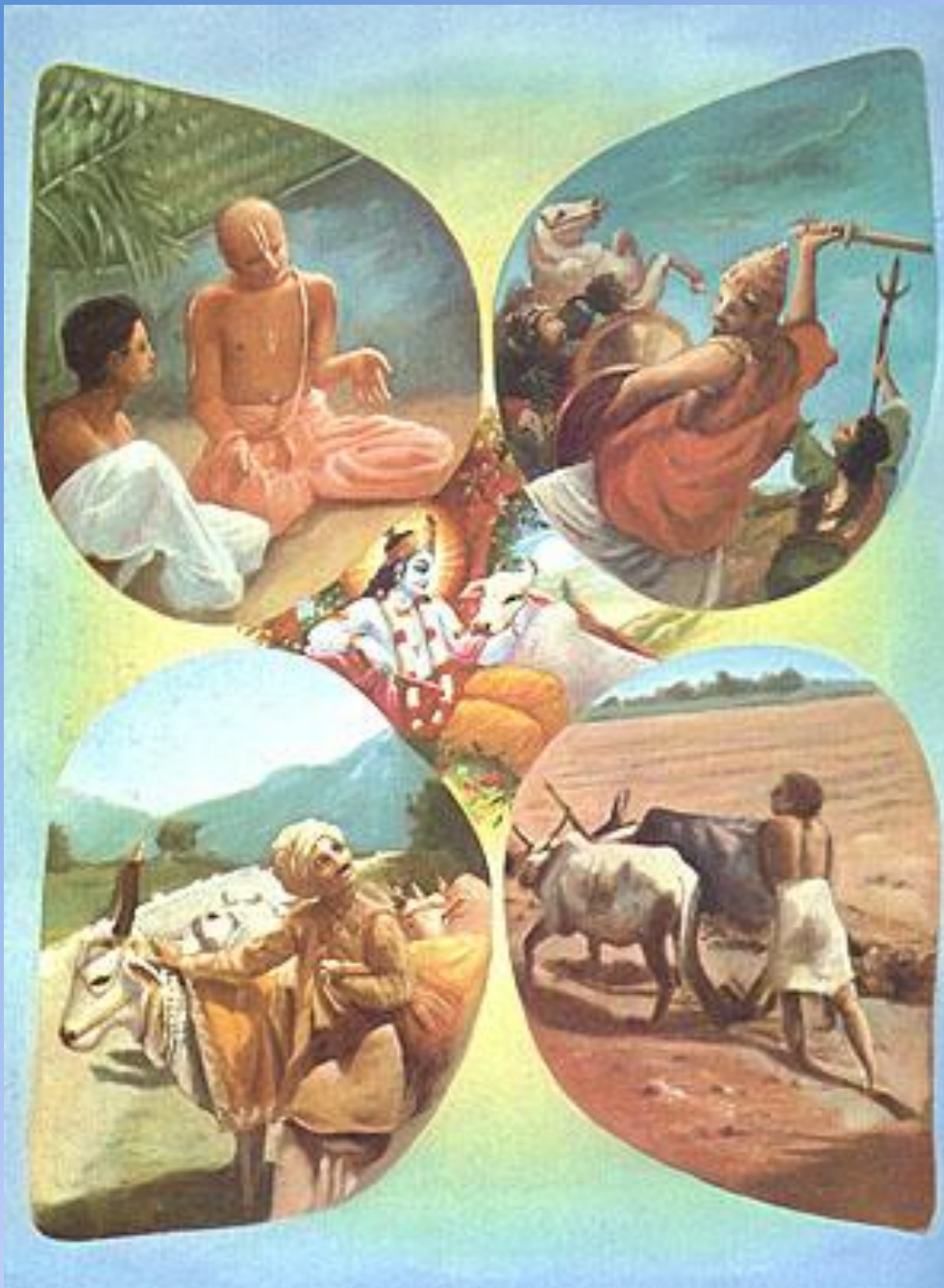

Середньовічна Індія

Індія знаходиться на півострові Індостан. На півночі країни підносяться високі гори Гімалаї, з яких беруть початок дві великі річки – Інд і Ганг. Із заходу і сходу Індостан омивається морем.

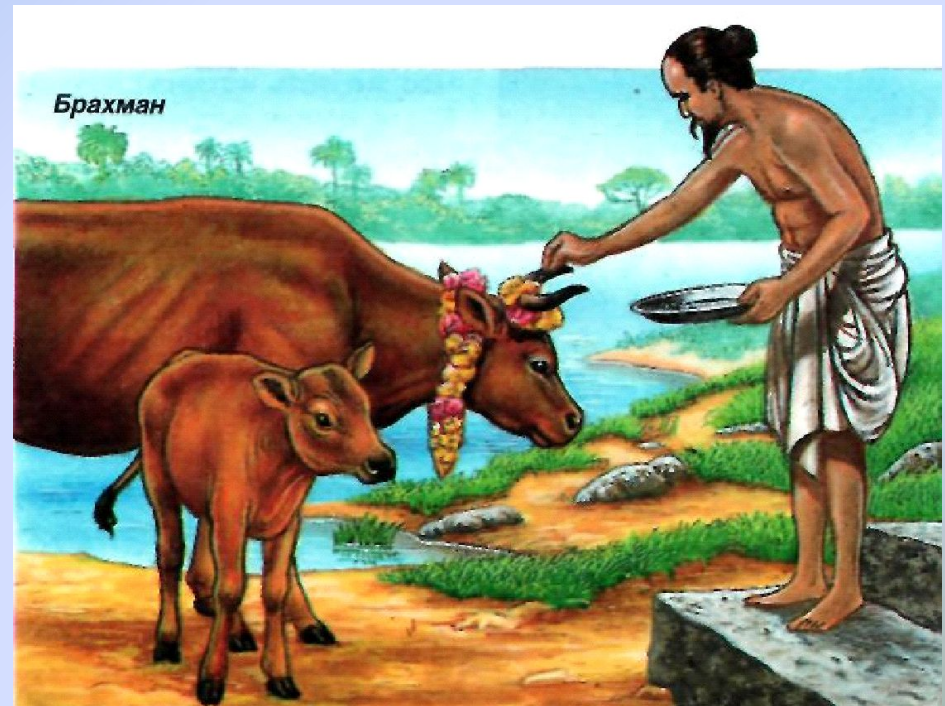
Каст

Особливiстю

iндiйського суспiльства
було його подiл на чотири
групи (стану) – варни:
брахманiв (жерцiв),
кшатрiїв (воiнiв), вайшиїв
(хлiборобiв i торговцiв) i
шудр (залежних людей).
Вони зародилися ще в
давнину пiсля завоювання
Iндiї арiями.

У Середні століття устрій суспільства стало складніше, розвиток господарства призвело до появи нових занять людей. Варни поступово стали розпадатися на дрібніші касти. Серед брахманів виникли касти чиновників, лікарів, вчителів.

Не всі кшатрії займалися тепер військовою справою – серед них з'явилися і землевласники. Всього в Індії налічувалося кілька тисяч каст. Між ними зберігалася нерівність.

Касты жерців, правителів, воїнів, представників верхівки селянської громади вважалися вищими. Середнє положення займали землероби-общинники, торговці, ремісники.

До нижчих каст належали слуги і раби. З'явилися касты, що розташовувалися нижче шудр. Їх називали «недоторканими». До них увійшли раби, а також люди з племен, що жили в умовах первісного ладу. «Недоторкани» виконували найбруднішу роботу – були прибиральниками, м'ясниками, чинбарями. Їм заборонялося торкатися до людей з інших каст, входити в храми, мати землю.

Перехід з однієї касты в іншу був неможливий, не можна було й укласти шлюб, якщо наречений і наречена були з різних каст. Касты були відокремлені один від одного, їх члени мали, як правило, одне заняття, передаючи його секрети у спадок. Відносини між кастами були визначені стародавніми звичаями та релігією. Порушників правил чекало покарання. Кастовий лад перешкоджав господарському розвитку Індії, так як приводив до роз'єднаності народу і заважав проявляти свої таланти людям з нижчих

В середні віки в Індії існувало кілька десятків дрібних і великих держав, що ворогували один з одним. Їх правителі носили титули раджей (князів) і махараджів (царів). Влада раджей спиралася на військо, яке складалося з представників касты воїнів. Крім піхоти і кінноти під час війни індійські правителі використовували бойових слонів.

У XIII столітті вся північна Індія опинилася під владою мусульманських правителів-султанів. Столицею виниклого тут держави стало місто Делі, а саме воно отримало назву Делійський султанат. Його правителі володіли необмеженою владою, могли на власний розсуд розпоряджатися життям і майном підданих. Відібрані у раджей землі були даровані мусульманської знаті, яка передавала їх у спадок.